

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Astafiev Valeri în numele inculpatului Shama Zahi, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui

Shama Zahi, născut la XXXXX.

Termenul de examinare:

prima instanță: 07.12.2016 – 28.06.2018

instanța de apel: 25.07.2018 – 10.10.2018

instanța de recurs ordinar: 14.12.2018 – 12.02.2019

instanța de apel: 18.03.2019 – 24.04.2019

instanța de recurs ordinar: 02.07.2019 – 05.05.2020.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 28 iunie 2018 Shama Zahi a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1000 (una mie) unități convenționale, ceea ce constituie 20000 (douăzeci mii) lei.

Corpurile delictive: mijloacele bănești în valută străină în cuantum de 10750 Euro, care se află la păstrare la Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău (în prezent Serviciul Fiscal), în temeiul art. 106 Cod penal - urmând a fi trecute în contul statului.

Totodată, s-a dispus încasarea de la inculpat în beneficiul Serviciului Vamal al Republicii Moldova, a sumei de 5700 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat *în fapt*, că, XXXXX, Shama Zahi, la 5 noiembrie 2016, aproximativ la ora 01:30, urmărind scopul trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova, prin contrabandă, a mijloacelor bănești în proporții deosebit de mari, deplasându-se din or. XXXXX, cu avionul de pe ruta „XXXXX-Chișinău”, s-a prezentat în zona de control vamal a postului vamal Aeroport, al biroului vamal Chișinău pe direcția „intrare în țară”, unde alegând coridorul verde, fără a declara controlului vamal a încercat să introducă pe teritoriul R. Moldova 10750 Euro, echivalentul a 237790 lei, care au fost tănuite în buzunarele sale și în bagajul de mână împreună cu alte 10000 Euro, fără a fi declarați controlului vamal, însă, din motive independente de voința acestuia, nu a reușit să-și realizeze până la capăt intențiile criminale, deoarece mijloacele bănești menționate au fost depistate și ridicate de către colaboratorii postului vamal „Aeroport”.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Shama Zahi în baza art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, adică *tentativa de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova, prin nedeclararea organului vamal a valorilor valutare, în proporții deosebit de mari*.

În ședința de judecată inculpatul Shama Zahi nu s-a prezentat și, în temeiul art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța a dispus examinarea cauzei penale în lipsa inculpatului, care prin încheierea Judecătorei Chișinău (sediul Central) din 13 iulie 2017 a fost anunțat în căutare (f.d. 179-180, vol. I). Prin comunicatul Departamentului antifraudă și conformare, Direcția investigare fraude vamale a Serviciului vamal din 09 august 2017 a fost informată instanța că a fost pornit dosar de căutare a lui Shama Zahi nr. XXXXX (f.d. 183, vol. I).

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, în termenul și modul prevăzut de art. 402-403 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către procuror și avocatul Astafiev Valeri în numele inculpatului.

3.1. Procurorul a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea stabilirii pedepsei și emiterea unei decizii, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa de 6 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

În motivarea cererii apelantul a invocat că pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă, instanța eronat a aplicat prevederile art. 79 Cod penal, în circumstanțele în care inculpatul nu și-a recunoscut vina la etapa urmăririi penale, iar în ședințele de judecată nu s-a prezentat.

3.2. Avocatul Astafiev Valeri, acționând în numele inculpatului Shama Zahi, a solicitat casarea sentinței și emiterea unei hotărâri de achitare în privința inculpatului, din motiv că lipsește fapta infracțiunii.

În susținerea apelului formulat, apelantul a invocat că instanța nu a apreciat corect probele, care nu demonstrează existența laturii obiective și intenția infracțională de a comite infracțiunea de contrabandă. Apelantul a mai invocat că, banii nu au fost tănuți de organul vamal, fiind plasați într-o gentuță personală și fiind somat, i-a prezentat. Inculpatul nu a eludat controlul vamal; introducerea banilor în Republica Moldova nu intră sub incidența obligației de

declarare la traversarea frontierei; inculpatul nu cunoaște limbile română și engleză, care sunt utilizate pentru a indica existența indicatoarelor care semnalizează intrarea pe coridorul verde și cel roșu.

Pe lângă cele consemnate, apelantul și-a exprimat dezacordul și cu măsura confiscării speciale aplicate de prima instanță solicitând anularea acesteia, cu restituirea banilor inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2018, apelurile declarate de procuror și avocatul Astafiev Valeri în numele inculpatului Shama Zahi, au fost admise, cu casarea integrală a sentinței, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Procesul penal intentat în privința lui Shama Zahi privind învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, a fost încetat, cu atragerea inculpatului la răspunderea contravențională în baza art. 287 alin. (10) Cod contravențional și cu încetarea procesului contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere contravențională prevăzut de art. 30 Cod contravențional.

Corpurile delictive: mijloacele bănești în valută străină în număr de 10 750 Euro, care se află la păstrare la Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău (în prezent Serviciul Fiscal), în temeiul art. 439⁷ Cod contravențional - urmează a fi trecute în contul statului.

Totodată, s-a dispus încasarea de la inculpat în beneficiul Serviciului Vamal al Republicii Moldova suma de 5700 de lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

4.1. În partea descriptivă a deciziei instanța de apel a indicat că în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele infracțiunii de tentativă de contrabandă, dar elementele contravenției de tentativă de încălcare a regulilor vamale prevăzută de art. 287 alin. (10) Cod contravențional, după semnele calificative: *tentativa de trecere a altor valori (a banilor) peste frontiera vamală a Republicii Moldova prin nedeclarare, dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiune de contrabandă.*

Instanța de apel a statuat că calificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 287 alin. (10) Cod contravențional este generată de faptul că, prin Legea pentru modificarea unor acte legislative nr. 179 din 26.07.2018, în vigoare din 17.08.2018, a fost modificat art. 248 Cod penal, după cum urmează: „la alineatul (1): în dispoziție, textul *„mărfurilor, obiectelor și a altor valori în proporții mari”* se substituie cu textul *„bunurilor valoarea cărora depășește 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea Guvernului în vigoare la momentul săvârșirii faptei”*; în sancțiune, textul *„de la 500 la 650”* se substituie cu textul *„de la 1500 la 2000 de”*; în dispoziția alin. (5) lit. d) va avea următorul cuprins: *„d) în valoarea sumei drepturilor de import care depășește 200 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei”*.

Astfel, instanța de apel a constatat că, la data examinării cauzei, legea penală de încălcarea căreia este învinuit Shama Zahi este mai favorabilă acestuia, motiv pentru care urmează a fi aplicat efectul retroactiv al legii penale în sensul stipulat de art. 10 alin. (1) Cod penal, conform căruia legea penală care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi.

Având în susținere prevederile art. 439⁷ alin. (1), (2) lit. a) și (8) Cod contravențional, instanța de apel a menționat, că banii recunoscuți în calitate de corpuri delictive prin ordonanța din 15.11.2016 sunt obiecte utilizate la comiterea contravenției și urmează a fi trecuți în proprietatea statului.

De asemenea, instanța de apel a consemnat că alegațiile procurorului despre încasarea de la inculpat a sumei de 5700 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru serviciile de traducere, sunt întemeiate și urmează a fi admise.

5. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanțele de fond, avocatul Astafiev Valeri acționând în numele inculpatului, a declarat două recursuri ordinare solicitând casarea integrală a sentinței și deciziei instanței de apel, cu dispunerea achitării inculpatului, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Totodată, recurentul a solicitat anularea aplicării măsurii confiscării speciale asupra mijloacelor bănești încasate de la inculpat, în cuantum de 10750 Euro, deoarece aceasta este una abuzivă, neîntemeiată și disproporționată.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 februarie 2019, au fost admise recursurile ordinare declarate, casată decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs ordinar, în urma analizării minuțioase a textului sentinței și deciziei contestate, a stabilit că atât prima instanță, cât și instanța de apel au eșuat să respecte garanțiile procedurale subsecvente unui proces echitabil, analizând superficial circumstanțele cauzei și adoptând soluții cu încălcarea legii procesual-penale.

Având în vedere că, învinuirea este una din componentele principale ale procesului penal, instanța de recurs a evidențiat că, Shama Zahi prin rechizitoriu a fost învinuit de comiterea infracțiunii de *tentativă de contrabandă* prevăzută de art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, caracterizată prin următoarele semne calificative: *tentativa de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova, prin nedeclararea organului vamal a valorilor valutare, în proporții deosebit de mari.*

Prima instanță, contrar prevederilor prescrise de art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, în partea descriptivă a sentinței a consemnat următoarele: *„Judecând cauza în procedură generală, apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de*

vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității și toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța consideră că acțiunile inculpatului Shama Zahi urmează să fie încadrate conform semnelor componenței de infracțiune prevăzută de art. 27, 248 alin.(5) lit. d) Cod penal - tentativa de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova prin nedeclarare organului vamal a valorilor valutare în proporții deosebit de mari.” (f.d. 208, vol. I).

După care, în dispozitivul aceleiași sentințe instanța a dispus că: *„Shama Zahi se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, și în baza acestei norme, prin aplicarea art. 79 Cod penal, i se stabilește pedeapsa cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ceea ce constituie 20000 lei.”*

Prin urmare, prima instanță, pe de o parte reține că, vinovăția inculpatului de comiterea tentativei de contrabandă a fost indubitabil dovedită prin probele cercetate, iar pe de altă parte, dispune condamnarea lui Shama Zahi în baza art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, adică pentru infracțiunea de contrabandă consumată. În cazul dat, motivarea hotărârii contravine dispozitivului acesteia și reprezintă o depășire vădită a limitelor învinuirii înaintate inculpatului.

La fel, instanța de recurs a reținut că, prima instanță eronat, neîntemeiat și chiar abuziv a aplicat în această speță prevederile art. 79 Cod penal, încercând astfel să-i redozeze pedeapsa inculpatului, care în ședința de judecată nici nu s-a prezentat, iar careva circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului, pentru a duce la redozarea pedepsei, în speță nu au fost constatate.

De asemenea, în opinia instanței de recurs, prima instanță nu s-a pronunțat în modul corespunzător referitor la aplicabilitatea art. 106 Cod penal – *confiscarea specială a bunurilor infracționale*, eșuând să formuleze un minim de motivare despre necesitatea dispunerii acestei confiscări.

În ceea ce privește decizia instanței de apel, instanța de recurs a observat că în partea descriptivă a acesteia, instanța de apel nu a făcut referință la mai multe argumente invocate în apel de către avocatul Astafiev Valeri, întru susținerea poziției de achitare a inculpatului, și prin aceasta a încălcat prevederile expuse în art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală.

Din textul cererii de apel anexate la filele dosarului 218-222, vol. I, rezultă că apărătorul ridică câteva întrebări esențiale pentru justa soluționare a acestei cauze ce au legătură cauzală directă cu învinuirea adusă inculpatului, și anume acesta a pledat că în acțiunile inculpatului nu se regăsesc elementele infracțiunii de contrabandă, latura obiectivă și cea subiectivă, insistând asupra faptului că inculpatul nu cunoștea limbile română și engleză, fiind vorbitor doar de limba arabă, în aceste circumstanțe dânsul nu a înțeles că a încălcat careva reguli vamale de declarare a valutei străine deținute asupra sa. La fel, se observă că apărătorul a mai evidențiat faptul că, la reținerea și ridicarea sumelor bănești de la Shama Zahi, acesta nu a fost asigurat cu un translator,

ceea ce vine în contradicție cu prevederile art. 16 din Codul de procedură penală. Or, în decizia instanței de apel trebuiau analizate fiecare din argumentele din apelul apărătorului, motivându-se temeiurile de fapt și de drept care au condus instanța la respingerea lor.

A mai reținut instanța de recurs, că din fapta contravențională reținută în sarcina inculpatului Shama Zahi, rezultă că acesta *a încercat* să treacă careva valori pecuniare peste frontiera vamală a Republicii Moldova prin nedeclararea acestora, adică contravenția prevăzută de art. 287 alin. (10) Cod contravențional nu a fost consumată, datorită intervenției colaboratorilor vamali.

Totodată, potrivit dispozitivului deciziei instanței de apel, procesul penal intentat în privința lui Shama Zahi privind învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, urmează a fi încetat, cu atragerea inculpatului la răspunderea contravențională în baza art. 287 alin. (10) Cod contravențional și cu încetarea procesului contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere contravențională prevăzut de art. 30 Cod contravențional, astfel fiind omisă încadrarea acțiunilor ultimului și în baza art. 13 Cod contravențional, care reglementează tentativa de contravenție.”

O altă carență procesuală remarcată de către instanța de recurs se referă la faptul că, în conținutul deciziei adoptate de instanța de apel, aceasta statuează asupra faptului că, prin probele din dosar, se confirmă vinovăția inculpatului de comiterea contravenției nominalizate supra, însă, având în vedere intervenirea prescriptibilității termenului de tragere la răspundere contravențională a lui Shama Zahi pentru fapta comisă, s-a dispus încetarea procesului contravențional, cu liberarea acestuia de la răspunderea contravențională.

În acest sens instanța de recurs a accentuat că, în cazul în care în urma judecării cauzei se constată că inculpatul se fac vinovat de comiterea unei fapte prejudiciabile, aceasta trebuie consemnat neapărat în dispozitiv, după care urmând a fi dispusă încetarea procesului contravențional, cu liberarea lui de la răspunderea contravențională, dacă a intervenit termenul de prescripție prevăzut de art. 30 Cod contravențional, pentru tragerea acestuia la răspundere.

De asemenea, instanța de recurs ordinar a subliniat asupra necesității motivării confiscării speciale a mijloacelor bănești, efectuate prin aplicarea art. 439⁷ alin. (1), (2) lit. a) și (8) din Codul contravențional, întrucât în esență instanța de apel a repetat aceleași eroare ca și prima instanță, redând doar textul legii în baza căruia s-a dispus confiscarea, fără aprecierea necesității aplicării acesteia în particular cazului dat.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2019, au fost admise apelurile, casată integral sentința, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, fiind pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

procesul penal de învinuire a lui Shama Zahi în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, a fost încetat din motiv că fapta acestuia constituie contravenția administrativă prevăzută de art. art. 13, 287 alin. (10) Cod contravențional, iar în baza art. 30 alin. (2) Cod contravențional, procesul contravențional în privința lui Shama Zahi a fost încetat din motivul prescripției răspunderii contravenționale.

Corpurile delictive: mijloacele bănești în valută străină în număr de 10750 (zece mii șapte sute cincizeci) Euro, care se află la păstrare la Serviciul Fiscal în temeiul art. 439⁷ Cod contravențional, au fost trecute în contul statului.

De la inculpatul Shama Zahi a fost încasat în beneficiul Serviciului Vamal al RM suma de 5700 (cinci mii șapte sute) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

7.1. În cadrul cercetării judecătorești în instanța de apel, au fost administrate, cercetate și verificate următoarele materiale probatorii: declarațiile martorului XXXXX (f.d. 204-205, vol.I); raportul denunț al Inspectorului XXXXX din 05 iunie 2016 (f.d. 5, vol. I); actul de control fizic vamal din 06 noiembrie 2016, din care rezultă că în rezultatul controlului la cet. Shama Zahi au fost depistate mijloace bănești în sumă de 20750 Euro (f.d. 6, vol. I); procesul-verbal de reținere a mărfurilor și obiectelor aflate sub control vamal nr. 66 din 05 noiembrie 2016, din care rezultă că au fost reținute mijloacele bănești în sumă totală de 20750 Euro (f.d. 7, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 06 noiembrie 2016 din care rezultă că au fost examinate un telefon mobil de model „Samsung”, un fragment din bilet avia, confirmarea privind rezervarea biletului avia, card bancar, gentuță de mână cu lucruri personale, geanta cu bagajul de mână și cu lucruri personale - obiecte ridicate în cadrul percheziției corporale la cet. Shama Zahi (f.d. 20-21, vol. I); raportul de expertiză tehnică a documentelor (bancnotelor) (f.d. 39-54, vol. I); procesul-verbal de examinare din 18 noiembrie 2016, prin care s-a examinat informația din sistemul informațional integrat al DPF privind traversarea frontierei de stat de către XXXXX Shama Zahi, prin examinare s-a constatat că acesta are înregistrată traversare a frontierei de stat a Republicii Moldova în sensul intrare în țară prin PTF „Chișinău-Aeroport” în calitate de pasager la bordul avionului de pe ruta „XXXXX-Chișinău” (f.d. 65, vol. I).

7.2. Instanța de apel a reținut că acțiunile inculpatului Shama Zahi au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal - *tentativă de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova prin nedeclarare organului vamal, a valorilor valutare în proporții deosebit de mari.*

Reieșind din materialul probator, instanța de apel a constatat următoarea situație de fapt și anume că la data de 05 noiembrie 2016, aproximativ la ora 01:30, XXXXX, Shama Zahi, urmărind scopul trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova prin contrabandă a mijloacelor bănești în proporții deosebit de mari, deplasându-se din or. XXXXX, cu avionul de pe ruta „XXXXX - Chișinău”, s-a prezentat în zona de control vamal a postului vamal Aeroport, al biroului vamal Chișinău pe direcția „intrare în țară”, unde alegând coridorul verde, fără a declara controlului vamal, a încercat să introducă pe teritoriul

Republicii Moldova 10750 Euro, echivalentul a 237790 lei, care au fost tănuite în buzunarele sale și în bagajul de mână împreună cu alte 10000 Euro, fără a fi declarați controlului vamal, însă, din motive independente de voința acestuia, nu a reușit să-și realizeze până la capăt intențiile ilicite, deoarece mijloacele bănești menționate au fost depistate și ridicate de către colaboratorii postului vamal Aeroport.

7.3. Având în susținere prevederile art. 8, 10 Cod penal, instanța de apel a menționat, că prin Legea nr. 179 din 26.07.2018 în vigoare din 17.08.2018 „pentru modificarea unor acte legislative”, au fost modificate prevederile art. 248 alin. (1) Cod penal, astfel, în dispoziție textul „mărfurilor, obiectelor și a altor valori în proporții mari” s-a substituit cu textul „*bunurilor valoarea cărora depășește 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei*”; în sancțiune, textul „de la 500 la 650” s-a substituit cu textul „*de la 1500 la 2000 de*”; în dispoziția alineatului (5) litera d) va avea următorul cuprins: „*d) în valoarea sumei drepturilor de import care depășește 200 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei*”.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 879 din 23.12.2015 s-a aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2016, în mărime de 5050 lei, pentru utilizare în modul stabilit de legislație.

Așadar, instanța de apel a reținut că în anul 2016, la momentul săvârșirii acțiunilor de către Shama Zahi, pentru ca acestea să fie încadrate în baza art. art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, așa cum a fost înaintată învinuirea, conform actului de acuzație, 200 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea Guvernului RM nr. 879 din 23.12.2015, erau echivalente cu suma de 1 010 000 lei, reieșind din calculul 200×5050 , conform Hotărârii Guvernului RM nr. 879 din 23.12.2015.

Instanța de apel a stabilit că acțiunile lui Shama Zahi nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, ca urmare a faptului că valoarea mărfurilor trecute peste frontiera vamală prin contrabandă nu depășește 200 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei (10 750 Euro, echivalentul a 237 790 lei).

Totodată, instanța de apel a reținut că acțiunile lui Shama Zahi nu întrunesc elementele constitutive nici ale infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (1) Cod penal, deoarece valoarea mijloacelor bănești 10750 Euro, echivalentul a 237 790 lei nu depășește 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei ($100 \text{ de salarii medii lunare pe economie} \times 5050 \text{ lei} = 505 000 \text{ lei}$).

Având în vedere aceste statuări, instanța de apel a constatat că Shama Zahi a încercat să introducă pe teritoriul vamal al RM mijloace bănești în sumă de 10 750 Euro, valoarea cărora nu depășește 200 de salarii medii lunare pe

economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, ceea ce denotă că valoarea mijloacelor bănești nu atinge cuantumul necesar pentru ca trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mijloacelor bănești, fără declararea controlului vamal să fie calificată ca infracțiune.

Prin urmare, instanța de apel a remarcat că acțiunile lui Shama Zahi întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 13, 287 alin. (10) Cod contravențional, individualizată prin *tentativă la trecerea mărfurilor, obiectelor și altor valori peste frontiera vamală a Republicii Moldova prin nedeclararea organului vamal, dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiune de contrabandă sau o altă infracțiune*.

În continuare, instanța de apel a reținut că la data de 05 noiembrie 2016 Shama Zahi a comis contravenția prevăzută de art. 13, 287 alin. (10) Cod contravențional, însă la data examinării cauzei, termenul de prescripție prevăzut de art. 30 Cod contravențional a expirat, situație ce generează încetarea procesului contravențional, din motivul prescripției răspunderii contravenționale.

Pe de altă parte, în acord cu prevederile art. 31 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 1569 din 20.12.2002 „cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoanele fizice”, instanța de apel a constatat că, Shama Zahi, cetățean al Israelului, la intrarea în Republica Moldova era obligat să declare în scris suma de bani care depășea 10 000 Euro, însă, inculpatul a trecut prin coridorul verde, care presupune că persoana nu are nimic de declarat organului vamal.

Comiterea contravenției prevăzute de art. art. 13, 287 alin. (10) Cod contravențional de către Shama Zahi se confirmă prin declarațiile martorului XXXXX, iar deținerea de către inculpat a sumei de 20 750 Euro se confirmă prin raportul - denunț, actul de control fizic și procesul-verbal de reținere a mărfurilor și obiectelor aflate sub control vamal nr. 66 din 05 noiembrie 2016, din care rezultă că au fost reținute mijloacele bănești în sumă totală de 20750 Euro.

A mai reținut instanța de apel că fiind audiat la faza urmăririi penale, Shama Zahi a confirmat faptul că avea asupra sa mijloace bănești în sumă de 20750 Euro.

Cu toate acestea, intenția inculpatului de a trece pentru frontiera vamală a Republicii Moldova a mijloacelor bănești ce depășesc suma de 10 000 Euro, nu a fost dusă până la sfârșit, deoarece acesta a fost oprit de colaboratorii vamali, care au depistat și ridicat banii în cauză.

7.4. Distinct de considerentele expuse, instanța de apel a menționat, că nu pot fi reținute argumentele acuzatorului de stat cu privire la aplicarea în privința inculpatului Shama Zahi a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis, având în vedere faptul că instanța de apel a recalificat acțiunile inculpatului în baza art. 13, 287 alin. (10) Cod contravențional, iar în baza art. 30 alin. (2) Cod contravențional

procesul contravențional a fost încetat din motivul prescripției răspunderii contravenționale.

7.5. Cu referire la argumentele apelului declarat de partea apărării prin care a fost solicitată casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului Shama Zahi, din motivul lipsei faptului infracțiunii, instanța de apel a menționat următoarele.

În cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că la data de 05 noiembrie 2016, aproximativ la ora 01:30, XXXXX, Shama Zahi, urmărind scopul trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova prin contrabandă a mijloacelor bănești în proporții deosebit de mari, deplasându-se din or. XXXXX, cu avionul de pe ruta „XXXXX - Chișinău”, s-a prezentat în zona de control vamal a postului vamal Aeroport, al biroului vamal Chișinău pe direcția „intrare în țară”, unde alegând coridorul verde, fără a declara controlului vamal a încercat să introducă pe teritoriul Republicii Moldova 10750 Euro, echivalentul 237790 lei, care au fost tănuite în buzunarele sale și în bagajul de mână împreună cu alte 10000 Euro, fără a fi declarați controlului vamal, însă, din motive independente de voința acestuia, nu a reușit să-și realizeze până la capăt intențiile ilicite, deoarece mijloacele bănești menționate au fost depistate și ridicate de către colaboratorii postului vamal Aeroport.

Acțiunile ilicite ale lui Shama Zahi au fost reîncadrate din prevederile art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, în baza art. 13, 287 alin. (10) Cod contravențional - *tentativă la trecerea mărfurilor, obiectelor și altor valori peste frontiera vamală a Republicii Moldova, prin nedeclararea organului vamal, dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiune de contrabandă sau o altă infracțiune.*

Instanța de apel a menționat că acțiunile lui Shama Zahi nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, ca urmare a faptului că valoarea mărfurilor trecute peste frontiera vamală prin contrabandă nu depășește 200 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei - (10 750 Euro echivalentul a 237 790 lei).

Cu referire la argumentele părții apărării precum că Shama Zahi nu a eludat controlul vamal, dar a declarat sumele la cerința organului vamal, instanța de apel a menționat că latura obiectivă atât a infracțiunii prevăzute de art. 248 Cod penal, cât și a contravenției prevăzute de art. 287 alin. (10) Cod contravențional presupune: 1) fapta prejudiciabilă - acțiunea de trecere a entităților, ce reprezintă obiectul material (imaterial) al acestor infracțiuni, peste frontiera vamală a Republicii Moldova; 2) locul săvârșirii infracțiunii - frontiera vamală a Republicii Moldova; 3) metodele de săvârșire a infracțiunii: a) eludarea controlului vamal; b) tănuirea de controlul vamal, prin ascunderea în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop; c) folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală; d) nedeclarare; e) declararea neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei.

Prin eludare de controlul vamal se are în vedere intrarea sau ieșirea în sau ieșirea din Republica Moldova prin alte locuri decât cele destinate pentru aceasta, sau în afara orelor de lucru al posturilor vamale.

Prin nedeclarare se înțelege neincluderea în declarația vamală a informației despre bunurile care trebuiau declarate în mod obligatoriu.

Având în vedere explicațiile respective, instanța de apel a accentuat că inculpatului nu i s-a incriminat metoda de săvârșire a faptei prejudiciabile sub formă de eludarea controlului vamal, *ci metoda de nedeclarare*, care s-a realizat prin faptul că Shama Zahi s-a prezentat în zona de control vamal a postului vamal Aeroport, al biroului vamal Chișinău pe direcția „intrare în țară”, unde alegând coridorul verde, fără a declara controlului vamal a încercat să introducă pe teritoriul Republicii Moldova 10750 Euro, echivalentul a 237790 lei, care au fost tănuite în buzunarele sale și în bagajul de mână împreună cu alte 10000 Euro, fără a fi declarați controlului vamal, însă, din motive independente de voința acestuia, nu a reușit să-și realizeze până la capăt intențiile ilicite, deoarece mijloacele bănești menționate au fost depistate și ridicate de către colaboratorii postului vamal Aeroport.

Instanța de apel a reținut în acest sens declarațiile martorului XXXXX care a confirmat că Shama Zahi a selectat coridorul verde la trecerea frontierei vamale a Republicii Moldova, adică pentru persoanele care nu au nimic de declarat. Totodată, când a fost întrebat dacă deține mijloace bănești în sumă mai mare de 10 000 Euro, acesta a confirmat că deține suma de 20 000 Euro și, deci, urma să aleagă coridorul roșu pentru a declara mijloacele bănești care depășesc suma respectivă.

Instanța de apel a accentuat, că în conformitate cu art. 3¹ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 1569 din 20.12.2002 „*cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoanele fizice*”, persoanele fizice sînt obligate să declare în scris numerarul și cecurile în moneda națională a Republicii Moldova, precum și numerarul și cecurile de călătorie în valută străină, în următoarele cazuri: a) la introducerea acestora pe teritoriul Republicii Moldova, dacă suma lor depășește 10000 euro (sau echivalentul lor) de persoană.

Cu referire la argumentele părții apărării precum că Shama Zahi nu cunoștea despre existența regulilor obligatorii în coridoarele „verde” și „roșu”, iar inscripțiile la care se referă organul vamal sunt în limbile engleză și română, care nu sunt cunoscute de inculpat, instanța de apel le-a apreciat ca fiind neîntemeiate, deoarece necunoașterea legii nu-l absolvă pe inculpat de răspundere, fiind în obligația acestuia de a se informa despre legile care guvernează modul de introducere a bunurilor pe teritoriul Republicii Moldova de către persoanele fizice. Astfel că Shama Zahi era obligat la intrarea în Republica Moldova să declare în scris banii care depășesc suma de 10 000 Euro, acesta însă a ales trecerea la coridorul „verde”, care indică că persoana nu are nimic de declarat. Încercarea lui Shama Zahi de a trece peste frontiera vamală a Republicii Moldova bani ce depășesc suma de 10 000 Euro nu a fost dusă până

la sfârșit, din motiv că a fost oprit de colaboratorii vamali, care au depistat și ridicat banii.

În ceea ce privește argumentele părții apărării precum că la reținerea și ridicarea sumelor bănești de la Shama Zahi, ultimului nu i s-a asigurat un translator de limba arabă, limbă pe care o cunoaște, iar în așa mod i-au fost încălcate drepturile la un proces echitabil, instanța de apel le-a apreciat ca fiind neîntemeiate, or, potrivit declarațiilor martorului XXXXX, inculpatul Shama Zahi nu a solicitat prezența unui translator, dar a solicitat prezența unui avocat, după care s-a apropiat o persoană.

Cu referire la argumentul părții apărării prin care s-a invocat faptul că inculpatul Shama Zahi corect a ales coridorul verde de trecere peste frontiera vamală, deoarece în conformitate cu prevederile art. 29 din Legea nr. 62 din 21.03.2008 „privind reglementarea valutară”, persoanele fizice rezidente și nerezidente au dreptul: 1) la intrarea în Republica Moldova, de a introduce nelimitat numerar în monedă națională, precum și numerar și cecuri de călătorie în valută străină, instanța de apel a menționat următoarele.

În conformitate cu art. 1 pct. 64) Cod vamal, coridor verde sau „nimic de declarat”, semnifică coridor destinat persoanelor fizice care nu trec bunuri și mărfuri peste frontiera vamală sau care trec numai bunuri și mărfuri admise în țară ce nu necesită declararea vamală în formă scrisă. Trecerea persoanelor fizice prin coridorul verde este calificată ca declarare vamală concludentă a bunurilor și mărfurilor respective.

În acord cu prevederile art. 3¹ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 1569 din 20.12.2002 „cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoanele fizice”, persoanele fizice sînt obligate să declare în scris numerarul și cecurile în moneda națională a Republicii Moldova, precum și numerarul și cecurile de călătorie în valută străină, în următoarele cazuri: a) la introducerea acestora pe teritoriul Republicii Moldova, dacă suma lor depășește 10000 euro (sau echivalentul lor) de persoană.

În contextul dat instanța de apel a constatat că Shama Zahi a comis tentativă la trecerea mărfurilor, obiectelor și altor valori peste frontiera vamală a Republicii Moldova, prin nedeclararea în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei a valorilor valutare, dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiune de contrabandă sau o altă infracțiune, adică contravenția prevăzută de art. 13, 287 alin. (10) Cod contravențional.

7.6. Cu referire la soarta corpurilor delictive - mijloacele bănești în valută străină în număr de 10750 (zece mii șapte sute cincizeci) Euro, care se află la păstrare la Serviciul Fiscal, instanța de apel a menționat că obiectele care constituie obiectul contrabandei sau al contravenției prevăzute în alin. (10) și (12) ale art. 287 Cod contravențional, precum și mijloacele de transport și alte mijloace destinate, folosite pentru transportarea sau tănuirea acestora și recunoscute drept instrumente ale infracțiunii, fiind corpuri delictive, pot fi

confiscate în beneficiul statului conform art. 46 alin. (4) din Constituția RM, art. 106 Cod penal și art. 162 Cod de procedură penală.

Confiscarea specială se aplică persoanelor care au comis contrabanda. Pot fi supuse confiscării speciale și bunurile menționate la art. 106 alin. (2) lit. c)-g) Cod penal, care aparțin altor persoane în cazul în care acestea le-au acceptat știind despre dobândirea, deținerea, transformarea ilegală a acestor bunuri sau despre faptul că sunt rezultate din infracțiuni.

La aplicarea concomitentă a pedepsei penale și a confiscării obiectelor contrabandei, transmiterii bunurilor, forțat și gratuit, a obiectelor, uneltelor menționate ale contrabandei în proprietatea statului, va ține cont de necesitatea unor penalități proporționale.

Totodată, la trecerea forțată a corpurilor delictive în proprietatea statului, instanța de judecată urmează să verifice această situație prin prisma principiilor elaborate de jurisprudența Curții Europene: 1) dacă o așa imixtiune în dreptul la proprietate este prevăzută de lege; 2) dacă urmărește un scop legitim; 3) este necesară într-o societate democratică și 4) dacă este proporțională cu circumstanțele cauzei, cerințele generale ale societății, coroborate cu cerințele de a proteja drepturile de proprietate.

Instanța de apel a mai punctat, că la aplicarea confiscării obiectelor contrabandei în proprietatea statului, se va ține cont de necesitatea unor penalități proporționale, această situație fiind verificată prin prisma „triplului test”, constant emanat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care presupune trei condiții asumate corelativ pentru a justifica și argumenta o restricție adusă: a) limitarea este prevăzută de lege; b) protejează un interes legitim; c) să fie necesară într-o societate democratică.

În jurisprudența Curții Europene s-a statuat că simpla faptă de încălcare a legislației nu este destulă pentru aplicarea măsurii de confiscare. Este necesar de stabilit dacă măsura de confiscare corespunde gravității situației create (*cauza Ismaylov vs F. Rusă, 06.11.2008*). Confiscarea nu este o metodă de recompensare a prejudiciului statului, dar ca o măsură de siguranță și de pedepsire a inculpatului pentru comiterea infracțiunii incriminate (*cauza Bendenoun vs Franța, 24.02.1994*), la care instanțele trebuie să țină seama că acesta să nu fie vădit disproportionat față de natura și gravitatea faptei, raportat cu bunul supus confiscării.

Cu referire la prevederile art. 439⁷ Cod contravențional, instanța de apel a reținut că mijloacele bănești în valută străină în număr de 10 750 Euro aparțin lui Shama Zahi.

Din declarațiile martorului XXXXX rezultă că mijloacele bănești se aflau în buzunar și într-o gentuță personală a lui Shama Zahi.

Dealtfel, însuși Shama Zahi a declarat la faza urmăririi penale faptul că avea cu sine mijloace bănești pe care le ținea în buzunarul pantalonilor.

Astfel, instanța de apel a conchis că mijloacele bănești în sumă de 10750 Euro, recunoscute în calitate de corpuri delictive, prin ordonanța din 15.11.2016

sunt obiecte utilizate la comiterea contravenției și în temeiul prevederilor legale citate, urmează a fi trecute în proprietatea statului.

7.7. Având în susținere prevederile art. art. 227 alin. (1), (2), 229 alin. (2) Cod procedură penală, instanța de apel a ajuns la concluzia, că cheltuielile judiciare suportate de Serviciul Vamal pentru traduceri urmează a fi compensate de către inculpatul Shama Zahi, costul acestora în mărime de 5700 lei fiind confirmat prin factura fiscală din 21.11.2016 și certificatul eliberat de biroul de traduceri „Lingvistica” - f.d. 129, 130.

8. Avocatul Astafiev Valeri în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor instanțelor de fond cu dispunerea achitării lui Shama Zahi de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, iar în cazul constatării imposibilității dispunerii achitării inculpatului să fie dispusă anularea aplicării măsurii de siguranță - confiscarea specială - în privința valorilor valutare în sumă totală de 10 750 (zece mii șapte sute cincizeci) Euro.

În argumentarea recursului apărarea menționează, că dispozitivul deciziei instanței de apel este afectat de erori grave de drept, deoarece

- constatând comiterea unei contravenții în cauză, după emiterea soluției de încetare a procesului penal și până la încetarea procesului contravențional, prin dispozitiv, instanța de apel urma să-l recunoască vinovat pe Shama Zahi de comiterea contravenției, fapt care a fost omis;

- recunoașterea vinovăției lui Shama Zahi în partea descriptivă a deciziei trebuia urmată în dispozitiv, în mod obligatoriu, de rejudecarea cauzei, fapt omis, or instanța de apel s-a limitat la casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, fără a rejudeca cauza, deși a constatat o nouă faptă.

Mai invocă recurentul, că instanța de apel, constatând o nouă faptă, a reținut că mijloacele bănești au fost depistate de către colaboratorii poliției, ceea ce nu corespunde realității și însăși conținutului deciziei instanței de apel, or, la baza soluției adoptate au fost puse declarațiile colaboratorilor vamali, care au indicat că inculpatul de sine-stătător a scos banii din geantă, astfel lipsind elementul depistării.

Consideră recurentul, că instanța de apel a examinat superficial argumentul invocat în apel cu privire la neconformarea primei instanțe la regulile stabilite în practica judiciară constantă, privind evaluarea necesității aplicării confiscării speciale prin prisma jurisprudenței CtEDO, prin următoarele criterii:

- 1) ducă o așa imixtiune în dreptul la proprietate este prevăzute de lege;
- 2) dacă urmărește un scop legitim;
- 3) este necesară într-o societate democratică și
- 4) dacă este proporțională cu circumstanțele cauzei, cerințele generale ale societății, coroborate cu cerințele de a proteja drepturile de proprietate.

În opinia recurentului, instanța de apel deși a făcut referire la practica CtEDO, privind evaluarea necesității confiscării speciale și chiar a invocat extrase din jurisprudența Curții Europene în această materie, în final, a conchis că banii urmează a fi confiscați, fără a raporta aceste prevederi la situația particulară a inculpatului Shama Zahi.

Susține apărarea că constatările instanței de apel nu reprezintă o motivare corespunzătoare a soluției privind confiscarea specială.

În acest sens, recurentul face referire la constatările expuse în hotărârea CtEDO din 09.10.2018 în cauza Gyrylan c. Federației Ruse (cererea nr. 35943/15), care au aplicabilitate directă în situația inculpatului Shama Zahi, or speța în cauză și cea din hotărârea CtEDO fiind identice.

Mai subliniază recurentul, că din materialele cauzei penale și depozițiile inculpatului, confirmate de către colaboratorii vamali - martori în cauză, se constată că Shama Zahi păstra banii în bagajul de mână (gentuță personală), deci nu erau ascunși sau tăinuți de organul vamal - astfel lipsind un semn calificativ, imputat inculpatului prin învinuire - tănuirea mijloacelor bănești, iar din aceleași declarații, susținute de colaboratorii vamali, se constată că Shama Zahi, mergând pe coridorul verde și fiind stopat de colaboratorii vamali, la întrebarea despre valuta care o are la el, a prezentat la control pentru confirmare sumele de bani reținute de către organul de urmărire penală - aspecte care în ansamblu denotă că nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

9. Procurorul a prezentat referință la recursul apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece argumentele invocate au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în ordine de apel.

10. Judecând recursul ordinar pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din considerentele ce urmează a fi expuse în continuare.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs declarate, Colegiul penal atestă, că apărarea invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori dispozitivul hotărârii este expus neclar, precum și când* 8) *nu au fost întrunite elementele infrațiunii.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că aceste erori de drept nominalizate de către recurent, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele din recurs cu privire la neclaritatea dispozitivului deciziei atacate, în sensul că acesta urma să conțină dispoziția cu privire la vinovăția inculpatului, or, în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal, cu aplicarea sancțiunii contravenționale, fapt care vine în corespundere cu prevederile alin. (2) art. 332, alin. (2) art. 391 Cod de procedură penală și art. 462 alin. (5) Cod contravențional.

De asemenea, instanța de recurs consideră că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost întocmit și cu respectarea prevederilor art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, din care rezultă că instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, *admite apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, legea neistituind obligativitatea indicării în dispozitiv a sintagmei „rejudecă”.*

Astfel, că argumentele recurentului invocate sub aspectul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu pot servi temei pentru admiterea recursului.

Cu referire la criticile invocate de apărare sub aspectul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că temeiul de drept menționat, prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În acest sens instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, prima instanță l-a condamnat pe Shama Zahi în baza art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal.

La rândul său, instanța de apel judecând apelul declarat de către apărare, a ajuns la concluzia că procesul penal în privința lui Shama Zahi în baza art. art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, urmează a fi încetat, din motiv că fapta acestuia constituie contravenția prevăzută de art. art. 13, 287 alin. (10) Cod contravențional, iar în baza art. 30 alin. (2) Cod contravențional, procesul contravențional în privința lui Shama Zahi a fost încetat din motivul prescripției răspunderii contravenționale.

Colegiul penal consideră că nu pot fi reținute argumentele apărării cu privire la necesitatea achitării inculpatului, deoarece la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile art. art. 414-419 Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Totodată, instanța de recurs apreciază că nu pot fi admise în sensul admiterii recursului nici argumentele recurentului cu privire la lipsa de motivare a soluției cu privire la confirmarea specială a mijloacelor bănești în valută străină în număr de 10750 (zece mii șapte sute cincizeci) Euro prin prisma jurisprudenței CEDO, aceasta deoarece din conținutul deciziei recurate rezultă cu claritate motivele pentru care instanța de apel a ajuns la concluzia aplicării prevederilor art. 106 Cod penal, inclusiv prin prisma „triplului test”, menționat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Instanța de recurs mai notează și faptul, că argumentele apărării cu privire la necesitatea achitării inculpatului, precum și referitor la evaluarea necesității aplicării confiscării speciale prin prisma jurisprudenței CtEDO, au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în ordine de apel, în privința cărora instanța s-a expus motivat și amplu argumentat, soluție care este descrisă la pct. 7-7.5, 7.6 ale acestei decizii și pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, considerând că reiterarea acesteia nu este necesară.

Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*Helle împotriva Finlandei, hotărârea din 19 decembrie 1997, § 60*).

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune și respingerea, ca inadmisibil a recursului ordinar declarat de avocatul Astafiev Valeri în numele inculpatului Shama Zahi.

11. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Astafiev Valeri în numele inculpatului Shama Zahi, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2019 în cauza penală în privința lui **Shama Zahi**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **26 iunie 2020**.

Președinte	/semnătură/	Timofti Vladimir
Judecători	/semnătură/	Toma Nadejda
	/semnătură/	Boico Victor
	/semnătură/	Țurcan Anatolie
	/semnătură/	Cobzac Elena